

PROROCTVÍ

Slyšte mě,
mí lidé,
věnujte mi svůj sluch!
Pozvedněte své oči
k nebesům,
a pohleďte na zemi dole:
Neboť nebesa
zmizí jako kouř,
a země zestárne jako šat,
a ti, kdo na ni pobývají,
zemrou stejně tak:
Ale mé království
bude věčné,
a můj Zákon
nepřestane platit.
A toho dne peklo zmohutní
a nezměrně rozevře svá ústa:
A sláva, pýcha,
a pompa zkažených
do něj vstoupí.
A umínění lidé
budou přivedeni dolů,
a mocní lidé budou poníženi
tak jako oheň
pohlčuje stniště,
a plamen požírá plevy;
Tak jejich kořen
bude jako ztrouchnivělost,
a jejich květy
se obrátí v prach.
Neboť odvrhli svatý Zákon
nebeského řádu,
a pohrdali slovem dětí Světa.
A toho dne člověk
shlédne na zemi
a spatří pouze
temnotu a smutek,
a světlo na nebesích
bude potměno.
A vůdci lidí způsobí,
že budou chybovat,
a ti, kdo se jimi nechají
svést, budou zničeni.
Neboť všichni jsou pokrytci
a pachatelé zla,
a všechna ústa
hovoří nerozumy.
Zkaženost hoří jako oheň:
Pohlčí plané růže a trní.

Roznítí se v nejhustším z lesů
a nabude jako stoupající dým.
Skrze hněv Zákona
země potemní,
neboť to si člověk přivodil.
A lidé budou
jako palivo pro oheň:
Žádný člověk
neušetří svého bratra.
Běda těm, kteří
nedodržovali svatý Zákon!
Běda koruně pýchy!
Běda těm, kteří lační
po světských věcech
a kazí se konáním zlého,
kteří chybují ve zření
a klopýtají v úsudku:
Neboť to jsou
rebelující lidé,
lháři,
lidé, kteří neuslyší
Zákon Pána:
Kteří říkají věštčům,
nevěštěte,
a prorokům,
neprorokujte nám
pravdivé věci,
namísto toho nám
vykládejte příjemné věci,
falešná proroctví.
Běda těm, kdo vyhlašují
nespravedlivá nařízení,
a kteří zapisují žalostnost,
kterou nařídili.
Běda těm, kteří
připojují dům k domu,
vytváří pole vedle pole,
dokud zde uprostřed země
nebude místo, kde by člověk
mohl být sám!
Běda těm,
kdo vstávají časně zrána,
ne však, aby se
spojili s anděly,
nýbrž aby pili silné nápoje
a pokračovali v tom do noci,
dokud je výpary vína
nerozvášní!
Běda těm, kteří nazývají
zlo dobrem a dobro zlem,

kteří zaměňují temnotu
za světlo a světlo za temnotu.
Běda těm,
kteří ve svých úvahách
neberou v potaz potřebné
a odnímají právo chudým,
kteří činí z vdov svoji kořist
a olupují ty, jež nemají otce!
Pročež se stane,
že ruka Pána prořeže větve
pomocí soudu Zákona,
a ti vysokých pozic
budou skáceni,
a nadutí budou poníženi.
Naříkejte, neboť
den Zákona je na dosah ruky;
Přijde jako zkáza
od Všemohoucího.
Proto budou
všechny paže slabé,
a srdce všech lidí budou tát.
A budou se bát:
Trýzeň a smutky
se jich zmocní;
Budou v bolestech
jako pachtící se žena:
Budou udiveni
jeden nad druhým:
Jejich tváře
budou jako plameny.
Pohleďte, den Pána přichází,
hrozný obojím
zlobou i hněvem,
aby učinil zemi pustou:
A hříšníky ze země zničí.
Toho dne se přihodí,
že Pán potrestá
davy vysoce postavených,
a krále zemí
na zemi.
A budou shromážděni,
jako se zajatci
shromažďují v jámě,
a budou zavřeni do vězení.
A Pán vyjde
ze svého příbytku,
a sestoupí dolů
a bude kráčet
po vysokých místech země.
A hory se pod ním

budou tavit,
 a údolí budou rozštěpena
 jako vosk před ohněm,
 jako se vody rozlévají
 z prudkého srázu.
 Pak zmizí měsíc,
 a slunce bude zastřeno.
 A hvězdy nebe
 a jejich konstelace
 nevydají své světlo:
 Slunce bude potemněno
 při svém východu,
 a měsíc nenechá
 vysvitnout své světlo.
 A Pán bude třást Nebesy,
 a sesadí Zemi z jejího místa,
 za dne hněvu Zákona,
 za dne kruté zloby Pána.
 A zářící města
 lehnou popelem,
 a bude tam odpočívat
 divoká pouštní zvěř;
 Seno odvane
 a tráva nevzejde,
 a na celé zemi
 nebude ničeho zeleného.
 Toho dne budou silná města
 jako opuštěný močál,
 A smršť krupobití zničí
 útočiště lží,
 a rozhněvané vody zaplaví
 úkryty zkažených.
 Toho dne bude
 světlo měsíce tak jasné,
 jako světlo slunce,
 a světlo slunce
 bude sedminásobné.
 Hled'te,
 jméno Zákona přichází z dále,
 planoucí horoucím hněvem
 a břímě toho je těžké:
 Země bude
 zcela vyprázdněna,
 a úplně zkažena,
 neboť se synové lidí odvrátili
 od Zákona.
 Město zmatku je zhroucené:
 Všechny domy jsou
 zavřené, aby se dovnitř
 žádný člověk nedostal.

V ulicích jsou pláč a nářky:
 Všechna radost je zastíněna,
 veselí země je pryč.
 A stane se, že ten, kdo prchal
 ze strachu před hlukem,
 spadne do jámy;
 A ten, kdo vyjde
 z hlubin jámy,
 bude lapen do léčky:
 Neboť okna
 nahoře jsou otevřena,
 a základy Země se otřásají.
 Země je zcela rozlámána,
 Země je čistě rozpuštěna,
 Země je nesmírně pohnuta.
 Pak bude měsíc zmatený,
 slunce bude zahanbeno,
 A Země se bude potácet
 vzad a vpřed
 jako opilec,
 a padne a již znovu nevstane.
 A všechny davy Nebe
 budou rozpuštěny,
 a nebesa budou srolována
 jako svitek:
 A všechny jejich davy
 spadnou dolů,
 jako lístek padá z vinné révy,
 a jako padající fík
 z fíkovníku.
 Vody nevyjdou z moře,
 a řeky budou
 vyčerpány a vyschnou.
 Proudny vody se promění
 na dehet,
 a prach z nich na síru,
 a země se tak stane
 žhnoucím místem.
 A kouř nebude uhašen
 nocí ani dnem,
 a žádný člověk skrz něj
 neprojde.
 Ale kormoráni
 a brodivé ptactvo
 budou vládnout zemi;
 Také sýček a krkavec
 v ní budou.
 A rozprostře se po ní
 řada zmatení
 a kamenů prázdnoty.

A zavolají urozené na ní
 do království,
 ale nikdo tam nebude,
 a všichni z princů
 budou ničím.
 A vzejde trní
 v jejích palácích,
 kopřivy a ostružiní
 v jejích pevnostech,
 a budou příbytkem draků
 a dvorcem pro sýčky.
 Vyslanci míru
 budou hořce lkát,
 a hlavní cesty
 budou bez užítku.
 Sláva lesů bude pohlcena.
 A plodných polí,
 ano, stromů,
 bude tak málo,
 že by je dítě spočítalo.
 Vězte, ten den přijde,
 kdy vše co je v zemi,
 a vše co si
 vaši otcové
 uložili do skladišť,
 bude vyneseno v kouři,
 neboť jste zapomněli
 svého nebeského Otce
 a svoji zemskou Matku,
 a porušili jste svatý Zákon.
 Ó abys
 rozerval nebesa,
 abys přišel dolů,
 aby se hory mohly
 sesunout za tvé přítomnosti.
 Když tvá paže ukáže
 sílu tvého Zákona
 a ty přijdeš v hněvu:
 Hory se sesunuly
 v tvé přítomnosti,
 a tavící plameny žhnuly.
 Hle, hněváš se,
 neboť jsme hřešili.
 Jsme jako bouřlivé moře,
 když se nemůže zklidnit,
 jehož vody vyvrhují
 bahno a špínu.
 Věříme v marnivost
 mluvíme lži;
 Naše nohy uhánějí ke zlu,

mrhání a zkáza
jsou v našich cestách.
Šmátráme po zdi jako slepci,
za poledne klopýtáme,
jako by byla noc,
jsme v pustých místech,
jako mrtví.
Ale nyní,
ó nebeský Otče,
ty jsi naším otcem:
My jsme hlína
a ty náš hrnčíř, a my všichni
jsme tvými lidmi.
Tvá svatá města
jsou divočinou,
tvé lesy jsou pohlceny,
všechna tvá země je pustinou.
Náš svatý a krásný dům,
kde tě naši otcové uctívali,
je spálen ohněm.
Dokonce i dávné učení
našeho otce Enocha
je pošlapáno
v prachu a popelu.
A já spatřil Zemi,
a hle,
byla bez formy a prázdna;
A nebesa
a ona neměla světlo.
Spatřil jsem hory,
a hle, ony se chvěly,
a všechny kopce
se lehce hnuly.
Viděl jsem a hle,
nebylo zde člověka,
a spatřil jsem
všechno ptactvo nebes
a hle,
úrodné místo bylo pustinou,
a všechna města na ní
byla rozbitá...
Neboť tak pravil Pán,
celá země
bude pustinou;
Přesto neučiním úplný konec.
Hleďte, ruka Zákona
není zkrácena,
aby snad nemohla spasit;
Ani ucho Zákona
není obtěžkáno,

aby nemohlo slyšet:
Z pouště
dám vzniknout semeni,
a to semeno bude zasazeno
v zahradě bratrství,
a bude vzkvétat,
a děti Světla
pokryjí pustou zemi
s vysokou trávou
a stromy nesoucími ovoce.
A vystaví stará zpustlá místa:
Opraví zanedbaná města,
pustošení mnoha generací.
Budou zváni
napraviteli přestoupení,
a navratiteli cest, ve kterých
je možno spočinout.
Budou korunou slávy
na hlavě Pána
a královským diadémem
v ruce Zákona.
Divočina a opuštěné místo
za ně budou šťastné,
a poušť se zaraduje,
a rozkveté jako růže.
Hojně rozkveté,
a bude dokonce jásat
s radostí a zpěvem.
Oči slepého se otevřou,
a uši hluchého uslyší,
pak bude chromý
skákat jako jelen
a jazyk němého bude zpívat,
neboť v pustině
vytrysknou vody,
a proudící potoky v poušti.
A vyprahlá půda
se stane jezírkem,
a žíznivá země zřídly vody.
A bude tu hlavní cesta
a cesta,
a bude zvána cestou Zákona:
Nečistí skrze ni neprojdou,
ale bude pro děti Světla,
aby překročily věčnou řeku
do skrytého paláce,
kde stojí Strom Života.
A děti lidí
se vrátí na Zemi,
a přijdou

k nekonečné zahradě
s písněmi
a neustávající radostí
na svých myslích:
Získají radost a potěšení,
a smutek a vzdychání
odejdou,
A za posledních dnů
se přihodí,
že hora Pánova domu
bude ustavena
na vrcholcích hor,
a bude vyvýšena nad kopci;
A všichni synové lidí země
k ní budou proudit.
A mnozí lidé půjdou
a řeknou,
pojd'te, vyjděme vzhůru
na horu Pána,
do svatostánku
svatého Zákona,
a svatí andělé
nás naučí způsobům
nebeského Otce
a zemské Matky,
a my budeme kráčet
cestami spravedlivých:
Neboť ze zahrady bratrství
vzejde Zákon
a slovo Pána
z dětí Světla.
A Pán bude soudit
mezi národy,
a pokárá mnoho lidí:
A oni vykovají
své meče do radlic,
A svá kopí
do tažných háků:
Národ nezdvihne
meč proti národu,
ani se již nikdy více
nebudou učit válce.
Slyšte hlasy bratrů,
kteří hlasitě volají v pustině:
Připravte cestu Zákona!
Napřimte v poušti hlavní
cestu pro našeho Boha!
Všechna údolí
budou vyvýšena,
a všechny hory

budou sníženy:

A pokřivené

bude napřímáno,

a hrbolatá místa vyrovnána:

A bude slyšet

hlas nebeského Otce:

Já, pouze Já, jsem Zákon;

a mimo mě jiného není.

Ano, dříve než byl den,

byl jsem Já:

A není nikoho, kdo by mohl

spasit mimo mě.

Slyšte mě, ó děti Světla!

Já jsem; Jsem první,

jsem i poslední.

Má paže také

položila základ Země,

a má pravá paže

překlenula nebesa.

Slyšte mě, ó děti Světla!

Vy, jež znáte spravedlnost,

mé děti,

v jejichž srdcích je Zákon:

Půjdete s radostí

a budete vedeni s mírem:

Hory a kopce

před vámi propuknou v zpěv,

a všechny stromy pole,

budou tleskat.

Povstaňte, sviťte,

ó děti Světla!

Neboť mé Světlo,

k vám přichází,

a vy způsobíte,

že sláva Zákona na Zemi

znovu povstane!